

Vzgojni zavod Kranj

ALPE-ADRIA 2014: FOTOPIS

Peš od Kranja do Pirana 12.-15. junij 2014

UDELEŽENCI:

Valerija, Andreja, Katja, Žan, Tilen, Aleksander, Petra, Adrijana, Andrej

PRENOČEVANJE SO OMOGOČILI:

PR' TOPLIČARJU (Kopačnica)

KMETIJA BERTONCELJ (Razdrto)

KAJAK KANU KLUB ŽUSTERNA (Koper)

DONATORJI V POMOČ IN PODPORO NA POTI:

GORSKI PRIVEZ

MATJAŽ SNEDIC s.p.

BOBEBEBO d.o.o.

neimenovani donatorji

1. DAN: ČETRTEK 12. JUNIJ 2014, 15.00-21.30 KRANJ – GORENJA VAS – KOPAČNICA

Ob 15.00 nestrpno začnemo pohod izpred uprave VZ Kranj. Takoj zagrizemo v hrib proti Čepuljam na Joštu. Pri Čepuljah zavijemo proti Planici, kjer nas že prvi dan ujame dež z močnim vetrom. V zavetju manjše hišice pomalicamo in počakamo, da dež mine. Nadaljujemo do Lavtarskega vrha, tam pa zavijemo proti Praprotnem. Dež vmes malo poneha in nam da upanje, da bomo večer dočakali suhi. Zmota. Zopet začne padati in pada vso pot do cilja.

Obvijemo Praprotno in zavijemo proti Spodnjim in Zgornjim Lušam. Tu nam že malo pojenjujejo moči, saj smo že kar nekaj časa na poti, pa še prvi dan je in ne predstavljamo si prav dobro, kolikšen zalogaj predstavlja celoten pohod. V Zgorjnih Lušah zavijemo proti Krivemu brdu. Pri Pustotah nam gospod prijazno pomaga in nas usmeri v pravo smer. Zavijemo po klancu v gozd. Aleks tarna nad gležnji, da ga bolijo in se mu obračajo. Adrijana ga pozorno spremlja in bodri. Tudi Valerija je že utrujena, prvič pa spregovori Andreja, ki pove, da je že čisto pri koncu z močmi.

Pot nas vodi čez zadnji vzpon skozi gozd. Postaja že mračno, meglice se dvigajo, tako, da postaja kar malo strašljivo sredi gozda. Valerija prihiti k meni in hodi z menoj. Pravi, da jo je strah. Tudi Žan je že utrujen in na ves glas v ospredju kliče Petro in žvižga, da bi nas prišla iskat.

Pridemo do vrha prelaza, gremo malo po cesti, potem pa se začnemo spuščati proti Podprevalu v dolini. Zelo hitro se noči, komaj vidim še na zemljevid. Nad nas pada megla, dež pa se je umiril. Smo pa do kože premočeni, saj smo pod pelerinami popolnoma preznojeni. Zaradi utrujenosti smo vsi tudi že malo napeti. Garmin je ugasnil pri 18 prehojenimi kilometri, kar pa je bilo že kar precej časa nazaj.

Naenkrat slišimo glas, božanski glas: to je glas Petre, naše rešiteljice, ki nas čaka s kombijem pri kmetiji. Odpeljemo se proti našemu prvemu cilju – Pr' Topličarju v Kopačnici. Čaka nas bazen s termalno vodo in kočica, ki so nam jo prijazno odstopili v uporabo. Otroci se z užitkom vržejo v bazen. Petra pripravi tabor – šotore, hkrati pa pogrejemola. Vsi planejo po njem, čeprav ni preveč okusen. Ampak lakota ne pozna zadržkov. Ker je ura že pozna, rečemo še nekaj zaključnih besed in lahko noč. Kljub dežju je prvi dan minil izredno uspešno.

2. DAN: PETEK, 13. JUNIJ 2014, 8.00-17.30

GORENJA VAS - ŽIROVSKI VRH - GOLI VRH - SMREČJE - MEDVEDJE BRDO - HOTEDRŠICA - RAZDRTO

Zjutraj je zgodnje bujenje, potem zajtrk ob bazenu, priprava na pot in odhod. Iz Gorenje vasi proti Žirovskemu vrhu nas zopet čaka klanec, ki pa je v tem primeru precej dolg in nas dvigne na približno 900 m pri Golem vrhu. Drugi dan je res najtežji. Utrujenost s prvega dne naredi svoje in nekateri imajo že pomisleke, ali so se prav odločili, da so šli na pot. Aleksu noga takoj začne povzročati težave in bolečine. Tilen pravi, da ga tišči pri prstu, Valerija ugotavlja, da ima premajhne čevlje za na pot. Kljub težavam vztrajamo, Adrijana pa stalno skrbi za spodbujanje in motivacijo tistih, ki obupujejo nad hojo. Tudi vročina dneva naredi svoje.

Počivamo na senošetih okoli Žirovskega vrha. Saniramo tudi že prve otiščance. Ta del se res vleče, tako, da ne vemo, ali smo zgrešili pot, ali pa je na zemljevidu narobe vrisana. Pot nas pelje mimo Rupnikovih

rovov pri Golem vrhu in tam približno se tudi neha vzpon. Sledi le še spust do Smrečja in daljši počitek z malico. Petra nas počaka pred vaško gostilno, ki je zaprta. To pomeni, da moramo preložiti nakup sladoledov, ki smo jih obljubili otrokom.

Po počitku Aleks pot nadaljuje v kombiju s Petro, ker ne more več. Ostali se spustimo proti Potoku. Nastopi izjemno težka vročina z veliko sopare v zraku. K sreči nas pot kmalu pelje v gozd ob potoku, tako, da je malo hladneje. Sredi jase nas preseneti napeljana cev, iz katere brizga voda in nas malo osveži. Ko želimo nadaljevati, nas spet za kratek čas preseneti dež, tako, da se skrijemo pod večje zidano kmečko poslopje. Dež kmalu poneha, pot pa nas vodi do glavne ceste. Hoja ob glavni cesti je zelo neprijetna zaradi prometa, k sreči pa traja kratek čas. Pri Lanešah zavijemo proti Medvedjem brdu in počijemo. Tudi Valerija pove, da je do konca utrujena, premajhni čevlji pa hojo delajo nezno. S Petro se dogovorimo, da nam pride na proti. Merilec razdalje je spet odpovedal, tokrat pri 25 kilometru. Hodimo še nekaj časa v hrib do vasi Medvedje brdo, nato pa nam naproti pride Petra in zapeljemo se proti Hotedršici. Tam peljemo otroke na obljubljen sladoled.

Iz Hotedršice se zapeljemo do Razdrtega, kjer imamo že postavljen tabor na pašniku neposredno pod Nanosom, ki danes ni v uporabi. Ko si otroci pripravljajo ležišča, Aleks veselo skače naokrog in zbada

Valerijo. Težave z gležnji so naenkrat čudežno izginile in tudi na naša prigovarjanja se ne umiri. Dogovorimo se, da bo jutri prehodil celo pot.

Gosti nas Kmetija Betoncelj, ki je prostore našla v bivši zadrugi. Prijazno nas sprejmejo pred svojim domom, skuhamo kavo in postrežejo sok. Pripravimo si večerjo – pašta carbonara, ki je tokrat mnogo okusnejša od včerajšnjega golaža. Opazujemo vreme, ki želi kazati

zobe. Močno piha, okoli Nanosa pa se lovijo grozeči oblaki. V daljavi se iz treh smeri slišijo zvoki grmenja. Gospodar nas skuša pomiriti, da iz teh oblakov ne bo dežja. Ko se vrnemo do šotorov, ugotovimo, da ima prav. Iz teh oblakov res ni bilo dežja, saj so se večinoma razkadili, so se pa za njimi direktno nad planoto Nanosa zgrnili drugi oblaki, ki pa so prinesli dež. Gremo v šotore in zaspimo ob zvoku dežnih kapljic.

3. DAN: SOBOTA 14. JUNIJ 2014, 8.00-16.30

RAZDRTO – KOZINA - KOPER

Jutro je oblačno, hladno, vetrovno, vendar ne dežuje več. Odpeljemo se k Bertonclevim na zajtrk. Gospodar nam razkaže še molžo krav (150 glav živine, od tega 55 krav molznic, ostalo telice). Gospa nam pripravi kavo, čaj, speče pecivo, nareže domači mladi sir. Mljask! Pozajtrkujemo

in se pripravimo za na pot. Petra nas zapelje do Kozine, kjer je naš današnji štart.

Iz Kozine se odpravimo proti Črnemu kalu. Pot nas vodi ob nekdanji stari cesti za na morje. Vreme nam je naklonjeno, saj je oblačno in ravno prav toplo. Pridemo nad razgledno točko nad Črnim kalom, nato se spustimo v vasico in pred cerkvico pomalicao. Posije sonce in temperatura se nemudoma dvigne.

Mimo Krnice pridemo do Rižane in Cepkov. Po koncu Cepkov zavijemo na stransko pot in hodimo ob reki Rižani. Čudovita pot, senčna, brez prometa, res idilična pokrajina.

Zavijemo strmo navzgor proti Pobegom in naprej proti Bertokom. Klanec je res hud, vendar potem hodi po grebenu mimo vinogradov. Vzpon in vročina spet naredita svoje na pohodnikih. Valerija komaj še hodi. Naredimo več odmorov, saj sonce neusmiljeno pripeka. Obljubljeni sladoled mora spet počakati do trgovine Spar v Koperu.

Vmes hodimo ob glavni cesti, kar je zopet neprijetno, saj avtomobili drvijo mimo nas. Končno Koper, trgovina, počitek, sladoled. Po krepčilu se ob morju sprehodimo le še do Kajak kanu kluba Žusterna, kjer nas pričaka prijazna gospa Meta. Prostor je fantastičen, čisto ob morju. Ima pokrito telovadnico, kjer smo nameščeni in kjer spimo, pokrito jedilnico za

morju sprehodimo le še do Kajak kanu kluba Žusterna, kjer nas pričaka prijazna gospa Meta. Prostor je fantastičen, čisto ob morju. Ima pokrito telovadnico, kjer smo nameščeni in kjer spimo, pokrito jedilnico za

Neverjetno je, koliko lahko zmorejo naši otroci. Res da, nismo prehodili celoten del poti, vendar smo prehodili ogromno. In prav vsi so to zmogli. Enkratna in neponovljiva izkušnja za vse udeležence.

Na poti se ti čas dobesedno ustavi. Vse skrbi ostanejo daleč zadaj. Pomembna sta le ti in pot pred tabo.

ODZIVI OTROK NA POHOD

Ta izlet mi je bil zelo zelo všeč. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo spali pod Nanosom.

Valerija

Ta »pohodniški« vikend mi je bil zelo všeč, pa čeprav smo zelo veliko hodili. No, saj v temu je štos, saj sem si dokazala, da če si nekaj zelo želim, pa ne glede na to, kaj, moram storiti. V tem vikendu mi je bilo najbolj všeč takrat, ko smo spali pod Nanosom in se kopali v morju. Všeč bi mi bilo še, če bi kdaj opravili to pot, ampak s kolesi 😊

Katja

Fajn je blo, k smo šli na sladoled in da smo spal v šotoru in da sem dobr hodu.

Tilen

Bilo mi je fajn edin prvi dan. Smo hodil od Stražišča do Delnic. Bolel me je gleženj, zato sem stou. Prehodil smo 25 km. 2. dan Delnice-Smrečje, iz Smrečjega sem se peljal, ker me je bolel gleženj. Šli smo na sladoled. Spal smo na travniku. 3. dan hodu k norc do Kopra, pol mi je pa še gleženj dol se splashnu. Spal bomo v telovadnici.

Aleks

Bilo je v redu, čeprav je bilo zelo vroče. Veliko smo se naučili, da moramo biti vztrajni, saj na koncu vedno pridemo do cilja, ki je vedno najboljši.

Andreja

Zelo mi je bilo všeč, ko smo se zabavali in dražili med sabo.

Žan

Spisal: Andrej Gregorač